ZAMAN 26 KASIM 2005 CUMARTESİ SAYI: 155 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR www.zaman.com.tr/ailem

ailem

SİHİR VE BÜYÜYE KARŞI NE YAPABİLİRİZ?

- Her semavî dinin aslı İslam'dır
- Kadere iman önemli bir esastır
- Namaz kalbin nurudur

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

26 KASIM 2005 CUMARTESİ SAYI: 155

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Ali Budak
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak	Orhan Nalın
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibi Temsilcisi	Yakup Akalın
Reklam Koordinatörü	Yakup Şimşek
Yayın Türü	Yaygın Süreli

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul
Tel: 0212 454 1 454 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://www.zaman.com.tr/ailem
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Bu sefer anne-babaları okula çağırıyoruz

Evlilik, ortak noktaların bulunmasıyla başlar. Bu ortak noktaların başında sevgi yer alır. Ama ortak noktaların oluşturulması "iyi" bir evlilik anlamına gelmez. Çünkü bunun "uyum"la pekiştirilmesi gerekir. Birçok genç insan, evlilikleri süresince uyum konusunda sıkıntılar çeker. Bazıları bu noktaları yıllarca bulamaz, hayatlarını da böyle sona erdirebilir.

Ferdî yaşamdan ikili bir hayata geçen erkek ve kızlar, ilk uyum sorunlarını sevgileriyle aşarlar. Ama bu süreç iyi değerlendirilmezse sonuç her zaman daha da kötüye giden bir aile problemine dönüşür. Söz, nişan, düğün; aslında çiftleri ortak yaşama hazırlayan aşamalardır. 20-25 yıl hiç karşılaşmadığınız, adını bile duymadığınız meseleleri bir anda tanırsınız. Eşinizin sorunu sizin de sorununuz olur bir-iki günde. Hayat artık ne erkek ne de kadın gözüyle bakılacak kadar tek taraflı değildir. Evli erkeklerin bir parçasında hanımları vardır. Yine evli kadınların bir yanını kocaları oluşturur. Ahenkli yürüyebilmek için adımlarınızı uyumla atmak durumundasınızdır artık.

Evlilik bir hayat okuludur. Orada duygusallığı, fedakarlığı, yardımlaşmayı öğrenirsiniz. Kelimelerin ne kadar tehlikeli birer kesici alete dönüşebileceğini anlarsınız. Eşinizin duygularını sezmeye, onu her şeyiyle bilmeye mecbur olursunuz. Bakışların ne kadar derin ifadeleri olduğunu keşfedersiniz. Evlilik bize başkası için yaşamayı, başkası için koşmayı öğretir.

Hayat aynı zamanda bir evliliktir. Evlilik hayatı, "ben" kavramını "biz"e çevirir. Birçok insan evliliğe adım attığı halde "biz" haline geçemez. Bu da çeşitli sorunların ortaya çıkmasına sebep olur. Yaşamın bir noktasından sonra "iki-üç-dört" kişilik düşünmek durumunda kalır evlenen çiftler.

Evliliğe hazırlık sadece maddi anlamda düşünülmemelidir. Nitekim her anne-baba, çocuklarını daha küçük yaşta eğitirken, onları evliliğe de hazırlıyordur aynı zamanda. "İyi yetişmek", "iyi bir terbiye almak" evlilik sürecinin güzel olmasına vesile olur.

Evliliğe ilk adımını atmış; ama eşiyle henüz mükemmel bir uyum sağlayamamış, belki de birçok mesele sevginin gölgesinde kalmış çiftler, daha bir sene geçmeden üçüncü bir uyum sorunuyla karşılaşırlar. Bir bebek sahibi olmak dünyaların en güzel olayı. Lakin bebek, anne-babanın hayatını ve planlarını altüst eder. Her şey bebeğe odaklanmak zorundadır. Bu anda eşler, birbirleriyle henüz iyi bir iletişim yakalayamamışsa bebek büyütmenin zorlukları karşısında bocalamaya başlarlar.

Anne ve babanın "iyi bir eş, iyi bir baba, iyi bir anne" olma noktasında eksiklerini tamamlamaları, onların daha mutlu ve huzurlu olmalarını sağlar. Biz de Ailem dergisi olarak, okurlarımızın daha mutlu olmalarını istiyoruz. Bunun için uzun soluklu bir projeye start veriyoruz. Derginizin açacağı "Ana-baba okulu"na herkesi katılmaya çağırıyoruz. Önümüzdeki hafta okulumuza kayıtlarınızı mutlaka yapın, verilen ödevleri de eksiksiz yerine getirin. Bunun için önümüzdeki haftanın sayısını dört gözle bekleyeceğinize eminiz.

***

Büyü ve sihir konusu, medyanın hep ilgi odağı oldu. Bize de birçok soru geliyor. Büyü ve sihir konusunda yaptığımız çalışma umarız sizleri tatmin eder. İyi haftalar...

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

KISA KISA

BİR HADİS

كُنْ في الدُّنْيا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ
أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ وَعُدَّ
نَفْسَكَ فِي أَهْلِ الْقُبُورِ

Kün fi'd-dünya ke-enneke garîbün ev âbiru sebîlin ve udde nefseke fî ehli'l-kubûr

"Dünya gurbetinde olduğunu unutma ve hep bir garip gibi davran ya da bir yolcu gibi yaşa.. Asıl ve ebedî vatanına gideceğine öylesine inan ki, ölmeden önce ölmüş ol ve kendini kabir ehlinden say!" (Tirmizi, Zühd)

Sahabenin fazileti

Enes (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) buyurdular ki: "Ümmetimde ümmetime karşı en çok merhametli olan kimse Ebu Bekr'dir. Onlar içinde Allah'ın emri hususunda en çok titiz olanı Ömer'dir. Haya cihetiyle en şiddetli olanı Osman'dır. (Davalarda) en isabetli hüküm vereni Ali'dir. Helal ve haramı en iyi bileni Muaz İbnu Cebel'dir, Feraizi en iyi bilen Zeyd İbnu Sabit'tir. Kur'an okumasını en iyi bileni Ubey İbnu Ka'b'dır. Her ümmetin bir emini vardır. Bu ümmetin emini Ebu Ubeyde İbnu'l-Cerrah'dır. Ebu Zerr'den daha doğru sözlü olan birini ne gök gölgeledi, ne de yer taşıdı. O, verada Hz. İsa aleyhisselam gibiydi. Hz. Ömer (ra): "Yani biz bu hasletin onda olduğunu kabul edecek miyiz?" dedi. Resulullah (sas): "Evet bu hasletleri onda var bilin!" buyurdular. (Tirmizi, Menakıb (3793, 3794)

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Ölene kadar ilim

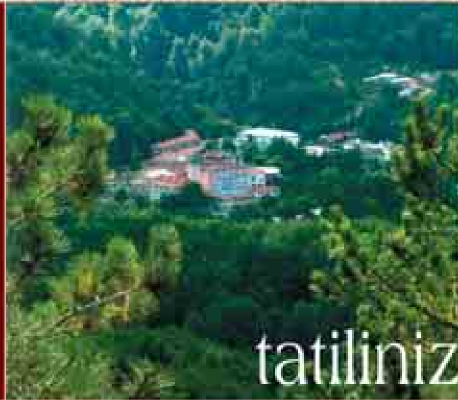
Büyük tefsir ve hadis alimi Katade'nin talebesi Matar el-Verrak hocasını anlatırken şöyle der: "Katade, ölene kadar öğrenciliğe, öğrenmeye devam etti." Henry Ford'un şöyle bir tespiti var: "Öğrenmeyi terk eden kimse, ister yirmi yaşında olsun, ister seksen, ihtiyar demektir. Öğrenmeye devam eden, kim olursa olsun, genç kalır. Dünyada en güzel şey, zihninizi genç tutmaktır." Evet, "öğrenmenin yaşı yoktur", sözünü yaşayarak gösterenlerden alacağımız çok dersler var.

Mobilyanız Vardi'den

tatiliniz Oylat'tan

Fabrika-Merkez: İnegöl Bursa Devlet Karayolu 3. km İnegöl-BURSA Tel: 0224 **714 20 35-36-37** Faks: 0224 714 **19 49** E-mail: vardi@vardicollection.com

ADANA: Yüreğir/Yücel (0322) 323 33 34 Merkez/Gizerler (0322) 457 80 80 Merkez/Aslanlar (0322) 227 06 09 **ADAPAZARI:** Serdivan/Keska (0264) 281 88 69 **ANKARA:** Merkez/Ünveren (0312) 349 38 16 **ANTALYA:** Merkez/Genceroğlu (0242) 334 28 84 Merkez/Anadolu (0242) 321 10 18 **AYDIN:** Merkez/Koyuncular (0256) 225 94 99 Nazilli/Karadayı (0256) 313 17 03 **BALIKESİR:** Merkez/Anadolu (0266) 239 16 73 Bandırma/Kayakardeşler (0266) 715 61 63 **BURSA:** Merkez/Kocamanlar (0224) 246 06 07 Kestel/Karadağ (0224) 372 29 99 Duaçınar/Evmob (0224) 363 63 63 Beşyol/Hakan (0224) 251 23 51 **ÇANAKKALE:** Merkez/Postacılar (0286) 214 01 84 Merkez/İpek (0286) 213 76 62 **ÇORLU:** Merkez/İpek (0282) 653 98 16 Merkez/Çelik (0282) 651 36 36 **EDİRNE:** Keşan/Ort (0284) 712 23 74 **ESKİŞEHİR:** Merkez/Ufuklar (0222) 220 23 80 **İSTANBUL:** Ümraniye/Derya Halı (0216) 443 34 70 Sultanbeyli/Sultan Halı (0216) 398 06 36 Avcılar/Galeri İrfan (0212) 593 91 00 Pendik/Salta (0216) 354 18 61 **İZMİR:** Bayraklı/Çetmen (0232) 371 18 28 Gaziemir/Çetmen (0232)251 14 82 Çiğli/Çetmen (0232) 329 93 93 Üçkuyular/Çetmen (0232) 247 53 54 Karabağlar/Uluç (0232) 254 51 69 Karşıyaka/Modeksa (0232) 366 17 53 Karabağlar/Yuvam (0232) 253 69 87 Konak/Galeri Konak (0232) 445 86 72 Buca/Galeri Şirinyer (0232) 438 21 11 Karabağlar/Edinmert (0232) 248 47 51 **İZMİT:** Merkez/Özüer (0262) 325 55 55 Tütünçiftlik/Tosunlar (0262) 527 20 20 **KAHRAMANMARAŞ:** Merkez/Ballı (0344) 214 36 97 Elbistan/Gürbüz

www.vardicollection.com

Dünya sevgisi, ölüm korkusu

Sevban (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) buyurdular ki: "Size çullanmak üzere, yabancı kavimlerin, tıpkı sofraya çağrışan yiyiciler gibi, birbirlerini çağıracakları zaman yakındır." Orada bulunanlardan biri: "O gün sayıca azlığımızdan mı?" diye sordu: "Hayır," buyurdular. "Bilakis o gün siz çoksunuz. Lakin sizler bir selin getirip yığdığı çer-çöpler gibi hiçbir ağırlığı olmayan çer-çöpler durumunda olacaksınız. Allah, düşmanlarınızın kalbinden size karşı korku duygusunu çıkaracak ve sizin kalplerinize zaafı atacak!" "Zaaf da nedir ey Allah'ın Resulü?" denildi. "Dünya sevgisi ve ölüm korkusu!" buyurdular. (Ebu Davud, Melahim 5)

Şehitler yine şehit olmak ister

Enes radıyallahu anh' tan rivayet edildiğine göre, Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "Cennete giren hiçbir kimse, yeryüzündeki her şey kendisinin olsa bile dünyaya geri dönmeyi arzu etmez. Sadece şehit, gördüğü aşırı itibar ve ikram sebebiyle tekrar dünyaya dönmeyi ve on defa şehit olmayı ister." Bir rivayette: "Şehitliğin faziletini gördüğü için" denilir. (Buhârî)

Bediüzzaman'ın âlime kız kardeşi Âlime Hanım

Bediüzzaman'ın kız kardeşi Âlime Hânım kocası Molla Said Efendi ile birlikte 1944'te Hicaz'da tavaf esnasında iken aynı anda vefat etmişlerdir. Bediüzzaman, Barla Lâhikası'nda "Nuh Bey, Molla Abdülmecid, Molla Hamid" diye başlayan bir mektubunda "Şam-ı Şerif'te eniştem Molla Said var" diye, kız kardeşi Âlime Hânım'ın eşinden bahsetmektedir. Bediüzzaman'ın âlime kız kardeşi ve eniştesi Âlime Hânım, merhum Mirza Efendi, merhume Nuriye Hanım'ın yedi evlâdından birisidir. Âlim ve fâzıl bir hanımefendidir. On beş yıl Şam'da müderrislik yapmıştır. 1919 yılında hacca gitmiştir. Yedinci seferi olan 1944 yılında hacda sedye ile tavaf ederken vefat etmiştir. Bediüzzaman ondan, Meyve Risalesi'nin On Birinci Mesele'sinde "Hacca gidip sekerat içinde tavaf ederken, tavaf içinde vefat eden Âlime Hânım nâmındaki merhume hemşirem" diye bahsetmektedir. Âlime Hanım, Molla Said isimli bir zâtla evlenmiş, hiç çocukları olmamıştır. Molla Said, Şam'da talebelerine ders verirken bir meselede yanıldığında talebeleri, Âlime Hânım'ı kastederek, "Seyda, isterseniz bu dersi yarın Seyyide'den (Hânım) sorduktan sonra bize anlatın." derlermiş. O kadar ilmine itimat edilen bir hanımefendi imiş. Âlime Hânım ve Molla Said daima dualarında, birbirlerini yalnız bırakmamayı, beraber vefat edip, ebede gitmeyi niyaz ederlermiş. Allah bu dualarını kabul edip ruhlarını birlikte almış. Molla Said'in Bitlis'te Hürriyet'in ilanı sırasında meydana gelen karışıklıklarda isyancılara karşı çarpışırken mitralyöze karşı sopa ile mukabele etmeye çalışan son derece gözü pek kahraman bir insan olduğunu Bediüzzaman ifade etmektedir. Allah rahmet eylesin.

İlim öğretme âdâbı

İkrime (ra) anlatıyor: İbnu Abbas (ra) bana dedi ki: "İnsanlara haftada bir kere hadis anlat. Buna uymazsan iki kere olsun. Daha çok yapmak istersen üç olsun. Sakın halkı şu Kur'an'dan usandırma! Halk kendi meselelerini konuşurken, senin onlara gelip, sözlerini keserek, bir şeyler anlatıp onları bıktırdığını görmeyeceğim. Onlar konuşurken sus ve dinle. Onlar sana gelip "Konuş!" diye talepte bulununca, istiyorlar demektir, o zaman konuşursun. Dua'da secî (kafiye yapmaya çalışmak) meselesine dikkat et ve ondan kaçın. Zira ben, Resulullah (sas) ve Ashab-ı Kiram'ın devrinde yaşadım, bunu yapmıyorlardı." (Buhari, Da'avat 20)

Kanaat duygusu

Ebu Hüreyre (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) buyurdular ki: "Sizden biri, mal ve yaratılışça kendisinden üstün olana bakınca, nazarını bir de kendisinden aşağıda olana çevirsin. Böyle yapmak, Allah'ın üzerinizdeki nimetini, küçük görmemeniz için gereklidir." (Buhari, Rikak 30)

İnsanın gözünü ne doyurur?

Enes (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) buyurdular ki: "Ademoğlu için iki vadi dolusu mal olsaydı, mutlaka bir üçüncüyü isterdi. Ademoğlunun iç boşluğunu ancak toprak doldurur. Allah tövbe edenleri affeder." (Buhari, Rikak 10)

FOTOĞRAF: TURGUT ENGİN

Duanın kabul olduğu anlar

Sehl İbni Sa'd radıyallahu anh'tan rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "İki dua reddolunmaz veya pek nadir reddolunur: Bunlar ezan okunurken yapılan dua ile savaş anında düşmanla boğaz boğaza gelindiği sırada yapılan duadır." (Ebû Dâvûd, Cihâd 39)

Hangi mal bereketlenir?

Ebû Yahyâ Hureym İbni Fâtik radıyallahu anh' tan rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "Allah yolunda malını harcayana, harcadığının yedi yüz misli ecir verilir." (Tirmizî, Fezâilü'l-cihâd 4)

Hangi mal bela olur?

Ebu Seleme İbnu Abdirrahman Tanım: Hz. Aişe (ra)'den anlattığına göre Resulullah (sav) şöyle buyurdu: "Kim (gasben başkasının) arazisine bir karış haksız tecavüz ederse yedi kat yerin dibine kadar boynuna dolandırılarak cezalandırılır." (Buhari, Bed'ül-Halk 2)

İyi insanlara bakıp "örnek", kötü insanlara da bakıp "ibret" alarak öğreniriz hayatı. Kainat kitabını okumayı sökebilen bir insan kötünün kötüsünden dahi iyi bir şey öğrenmeyi başarabilir.

SAİD GEVEN

Yalancıdan öğrenilen doğru!

Ebu Hureyre rivayet ediyor: "Resulullah (sas) beni Ramazan zekatını muhafazaya tayin etmişti. Derken kara bir adam gelerek zahireden avuç avuç almaya başladı. Ben derhal kendisini yakaladım ve 'Seni Resulullah (sas)'a çıkaracağım.' dedim. Bana 'Ben fakir ve muhtaç bir kimseyim, üstelik üzerimde bakmak zorunda olduğum çoluk-çocuk var, ihtiyaçlarım cidden çoktur, şiddetlidir.' dedi. Ben de onu salıverdim. Sabah olunca, Hz. Peygamber (sas), 'Ey Ebu Hureyre! Dün akşamki esirini ne yaptın?' diye sordu. Ben, 'Ey Allah'ın Resulü, bana şiddetli ihtiyacından ve çoluk-çocuktan dert yandı. Bunun üzerine ona acıyarak salıverdim.' dedim. Resulullah (sas), 'Ama o sana muhakkak yalan söyledi. Haberin olsun, o tekrar gelecek!' buyurdu. Bu sözünden anladım ki, adam tekrar gelecek. Bir kere daha geldi, yine yalvardı ve kurtuldu. Ertesi gün Resulullah (sas), 'Ey Ebu Hureyre, dün geceki esirini ne yaptın?' diye sordu. Ben, 'Ey Allah'ın Resulü, bana ihtiyacından çoluk-çocuğundan dert yandı. Ben de acıdım ve salıverdim.' dedim. 'Ama' dedi, Resulullah: 'O yalan söyledi fakat yine gelecek.' Üçüncü sefer yine gözetledim. Onu yine yakalayıp; 'Seni mutlaka Hz. Peygamber (sas)'e götüreceğim. Bu üçüncü gelişin, üstelik sıkılmadan, bir daha gelmeyeceğim deyip yine de geliyorsun!' dedim. Yine bana rica ederek şöyle söyledi: "Bırak beni, sana birkaç kelime öğreteyim de Allah onlarla sana fayda ulaştırsın." Ben: 'Nedir bu kelimeler söyle!' dedim. Bana dedi ki: 'Yatağa girdin mi Ayetü'l-Kürsi'yi sonuna kadar oku. Bunu yaparsan Allah senin üzerine muhafız bir melek diker, sabah oluncaya kadar sana şeytan yaklaşamaz'. Ben yine acıdım ve serbest bıraktım. Sabah oldu, Resulullah (sas), 'Dün akşamki esirini ne yaptın?' diye sordu. Ben, 'Ey Allah'ın Resulü, bana birkaç kelime öğreteceğini, bunlarla Allah'ın bana faide ihsan buyuracağını söyledi, ben de kendisini yine serbest bıraktım.' dedim. Resul-i Ekrem (sas), 'Neymiş onlar?' dedi. Ben, 'Efendim, yatağına uzandığın vakit Ayetü'l-Kürsi'yi başından sonuna kadar oku. (Bunu okursan) Allah'ın koyacağı bir muhafız üzerinden eksik olmaz ve ta sabaha kadar şeytan sana yaklaşmaz!' dedi, cevabını verdim. Resulullah (sas) bunun üzerine, '(Bak hele!) o koyu bir yalancı olduğu halde, bu sefer doğru söylemiş. Ey Ebu Hureyre, üç gecedir kiminle konuştuğunu biliyor musun?' dedi. Ben, 'Hayır!' cevabını verdim. 'O bir şeytandı' buyurdular." (Buhari, Vekale 10)

"'Yatağa girdin mi Ayetü'l-Kürsi'yi sonuna kadar oku. Bunu yaparsan Allah senin üzerine muhafız bir melek diker, sabah oluncaya kadar sana şeytan yaklaşamaz"

İLLÜSTRASYON: ORHAN NALIN

KiM DAHA CÖMERT?

Hz. Ali efendimizin ağabeyi Cafer b. Ebu Talib'in oğlu Abdullah, sıcak bir günde, bir kabilenin hurmalığına inmişti. Abdullah burada dinlenirken, hurmalıkta çalışan köleye, yemek vakti üç parça ekmek geldiğini gördü. Adam ekmeklerden birini ağzına götürmek üzereydi ki, birden önünde açlığı her halinden belli bir köpek belirdi. Köle elindeki ekmeği köpeğin önüne attı. Köpek ekmeği derhal yedi. Köle ekmeğin ikinci parçasını da attı. Köpek bunu da bir kerede sildi süpürdü. Köle bunun üzerine üçüncü parçayı da köpeğe verdi. Kalkıp, yeniden işine dönmek üzereydi ki, olup biteni uzaktan seyreden Abdullah, yaklaşıp sordu: "Ey köle, bugünkü yiyeceğin ne kadardı?" Köle sıkılarak cevap verdi: "İşte bu üç parça ekmek."

"O halde neden kendine hiç ayırmadın?"

"Baktım ki, hayvan çok aç. O halde bırakmak istemedim."

"Peki sen ne yiyeceksin şimdi?"

"Oruç tutacağım."

Bunun üzerine, Abdullah b. Cafer, köleden sahibini, evinin nerede olduğunu sordu. Sonra da gidip adamdan bu hurmalığı içindeki köleyle birlikte satın aldı. Sonra döndü, köleye bu tarlayı ve onu sahibinden satın aldığını söyledi ve ekledi: "Seni azad ediyorum. Bu hurmalığı da sana hediye ediyorum." Cömertliğiyle meşhur Abdullah b. Cafer, kendisinden daha cömert birini tanıyıp tanımadığı sorulduğunda, bu olayı anlatır ve, "Ama o köpeğe topu topu üç parça ekmek vermiş; sense ona koskoca bir hurmalığı ve hürriyetini vermişsin." dediklerinde, şu karşılığı verirdi: "Ama o elindeki her şeyi verdi; ben ise elimdekinin bir kısmını..."

KADERE İMAN önemli bir esastır

Kainatta ve vücudumuzda cereyan eden olayların hepsi bizim irademizi aşmaktadır. O konularla ilgili "takdir"den sorumlu değiliz. Bize emredilen sadece cüz'i irademizi O'nun emrine vermektir.

■ **MUSTAFA AYDIN**

'Kaza ve kadere iman' İslam'ın Amentü'sünde yer alan önemli iman esaslarından biridir: "Kader", Rabb'imizin kainatta cereyan edecek olan bütün olayları ezelde "bilmesi" ve takdir etmesi, "kaza" da yeri ve zamanı geldikçe bu olayları yaratmasıdır. Büyük bir imtihanla karşı karşıya olan insanoğluna ise sonuçta meyvesi cennet ya da cehennem olacak önemli bir şifre olarak "cüz'i bir irade" verilmiştir. Kader konusu çok incedir ve inanmayanlar inanmamakta kendilerini rahat hissedebilmek için öncelikle kaderi yok saymaya çalışmışlardır.

Yahya ibn Ya'mur (ra), bu konuda daha ilk devirlerde karışıklık çıkarmaya çalışanlarla ilgili önemli bir hadis rivayet ediyor: "Basra'da kader üzerine ilk söz eden kimse Mabed el-Cüheni idi. Ben ve Humeyd ibn Abdirrahman el-Himyeri, hac veya umre vesilesiyle beraberce yola çıktık. Aramızda konuşarak ashabdan biriyle karşılaşmayı temenni ettik. Maksadımız, ondan kader hakkında şu heriflerin ettikleri laflar hususunda soru sormaktı. Cenab-ı Hak, bizzat Mescid-i Nebevi'nin içinde Abdullah İbn Ömer'le (ra) karşılaşmayı nasip etti. Birimiz sağ, öbürümüz sol tarafından olmak üzere ikimiz de Abdullah'a (ra) sokuldu. Arkadaşımın sözü bana bıraktığını tahmin ederek konuşmaya başladım: Ey Ebu Abdirrahman, bizim taraflarda bazı kimseler zuhur etti. Bunlar Kur'an-ı Kerim'i okuyorlar. Ve çok ince meseleler bulup çıkarmaya çalışıyorlar." Onların durumlarını beyan sadedinde şunu da ilave ettim: "Bunlar, 'Kader yoktur, her şey sonradan olmaktadır ve Allah önceden bunları bilmez' iddiasındalar."

KADERE İMAN

Abdullah (ra), "Onlarla tekrar karşılaşırsan, haber ver ki; ben onlardan beriyim, onlar da benden beridirler." dedi. Abdullah ibnu Ömer, sözünü yeminle de te'kid ederek şöyle tamamladı: "Allah'a kasem olsun, onlardan birinin Uhud Dağı kadar altını olsa ve hepsini de hayır yolunda harcasa kadere inanmadıkça Allah onun hayrını kabul etmez! Sonra dedi ki: "Babam Ömer İbnul-Hattab (ra) bana şunu anlattı: Ben Hz. Peygamber (sas)'in yanında oturuyordum. Derken elbisesi bembeyaz, saçları simsiyah bir adam yanımıza çıkageldi. Üzerinde, yolculuğa delalet eder hiçbir belirti yoktu. Üstelik içimizden kimse onu tanımıyordu da. Gelip Hz. Peygamber'in (sas) önüne oturup dizlerini dizlerine dayadı. Ellerini bacaklarının üstüne hürmetle koyduktan sonra sormaya başladı: Ey Muhammed! Bana İslam hakkında bilgi ver! Hz. Peygamber (sas) açıkladı: İslam, Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed'in O'nun kulu ve elçisi olduğuna şehadet etmen, namaz kılman, zekat vermen, Ramazan orucu tutman, gücün yettiği takdirde Beytullah'a haccetmendir." Yabancı; "Doğru söyledin." diye tasdik etti. Biz hem sorup hem de söyleneni tasdik etmesine hayret ettik. Sonra tekrar sordu: "Bana iman hakkında bilgi ver?" Hz. Peygamber (sas) açıkladı. "Allah'a, meleklerine, kitablarına, peygamberlerine, ahiret gününe inanmandır. Kadere yani hayır ve şerrin Allah'tan olduğuna da inanmandır." Yabancı yine; "Doğru söyledin!" diye tasdik etti? Sonra tekrar sordu: "Bana ihsan hakkında bilgi ver?" Hz. Peygamber (sas) açıkladı: "İhsan, Allah'ı sanki gözlerinle görüyormuşsun gibi Allah'a ibadet etmendir. Sen O'nu görmesen de O seni görüyor." Adam tekrar sordu: "Bana kıyamet(in ne zaman kopacağı) hakkında bilgi ver?" Hz. Peygamber (sas) bu sefer: "Kıyamet hakkında kendisinden sorulan, sorandan daha fazla bir şey bilmiyor!" karşılığını verdi. Yabancı; "Öyleyse kıyametin alametinden haber ver!" dedi. Hz. Peygamber (sas) şu açıklamayı yaptı: "Köle kadınların efendilerini doğurmaları, yalın ayak, üstü çıplak, fakir (Müslim'in rivayetinde fakir kelimesi yoktur) davar çobanlarının yüksek binalar yapmada yarıştıklarını görmendir." Bu söz üzerine yabancı çıktı gitti. Ben epeyce bir müddet kaldım. (Bu ifade Müslim'deki rivayete uygundur. Diğer kitaplarda "Ben üç gece sonra Hz. Peygamber (sas)'le karşılaştım" şeklindedir). Hz. Peygamber (sas), "Ey Ömer, sual soran bu zatın kim olduğunu biliyor musun?" dedi. Ben; "Allah ve Resulü daha iyi bilir." deyince şu açıklamayı yaptı: "Bu, Cebrail Aleyhisselam'dı. Size dininizi öğretmeye geldi." Müslim, İman 1, (8); Nesai, İman 6, (8, 101); Ebu Davud, Sünnet 17 (4695); Tirmizi, İman 4, (2613)

"Ne yeryüzünde ne de kendinizde meydana gelen hiçbir musibet yoktur ki; biz onu yaratmadan önce bir kitapta (yazılmış, ezelî bilgimizle tespit edilmiş) olmasın. Şüphe yok ki, bunlar Allah için kolaydır. (Başınıza gelecek olayları, önceden bir kitaba yazdık ki) elinizden çıkana üzülmeyesiniz ve (Allah'ın) size verdiği ile sevinip şımarmayasınız. Çünkü Allah, kendisini beğenip böbürlenen kimseleri sevmez." (Hadid, 57/23)

FOTOĞRAF: REUTERS

Namaz kelime olarak Farsça dua demektir. Arapçası "salât"tır, o da "dua" manasındadır. Kıldığımız namazın şeklini bize Rabb'imiz ve O'nun kutlu elçisi öğretmiştir.

■ **TURAN TÖNGÜŞ**

Namaz kalbin NURUDUR

Yüce Allah'ı tevhid (bir kabul etmek), O'nun eşsiz varlığını bilip tasdik etmek, farz olan en büyük görevdir. Bundan sonra farzların en büyüğü ve en önemlisi namazdır. Namaz, imanın alametidir, kalbin nurudur, ruhun kuvvetidir, müminin miracıdır. Mümin bu namaz sayesinde Yüce Allah'ın manevi huzuruna yükselir, yüce Allah'a yalvararak manevi yakınlığa erer. Mümin için ne yüksek bir şeref!.. Bütün hak dinler, insanlara namaz kılmalarını emretmişlerdir. Bizim sevgili Peygamber'imiz (sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz) de peygamber olarak gönderilişlerinden itibaren namaz kılmakla yükümlü olmuştur. Ancak o zaman, güneşin doğuşundan ve batışından sonra olmak üzere günde iki defa namaz kılınıyordu. Sonra Mirac Gecesi'nde beş vakit namaz farz olmuştur. Hazreti Peygamber'in miracı ise, sahih kabul edilen rivayete göre, Medine'ye hicretlerinden on sekiz ay önce Receb ayının yirmi yedinci gecesinde olmuştur. Kur'an-ı Kerim'de ve hadis-i şerif'lerde namaza dair birçok emirler ve öğütler vardır. Bütün bunlar, İslam dininde namaza ne kadar büyük önem verildiğini gösterir. Bir ayet-i kerimenin anlamı şöyledir: "Ey Resûl'üm! Sana vahy olunan Kur'an ayetlerini güzelce oku ve namazı gereği üzere kıl. Gerçekten namaz, edep ve namusa uygun olmayan şeylerden, çirkin görülen işlerden alıkor. Her halde Yüce Allah'ı zikretmek, her ibadetten daha büyüktür. Yüce Allah bütün yaptıklarınızı bilir." (Ankebût, 45)

Namaz en büyük zikirdir

Bir ayet-i kerimenin anlamı şöyledir: "Namazı gereği üzere yerine getiriniz, zekatı veriniz. Nefisleriniz için hayır olarak önceden ne gönderirseniz, onu Yüce Allah yanında (sevap olarak) bulursunuz; asla kaybolmaz. Muhakkak ki, Allah yaptıklarınızı görür." (Bakara, 110) Bir hadis-i şerifte; "Namaz dinin direğidir." buyrulmuştur. Diğer bir hadis-i şerifin anlamı şöyle:

"Namaz, kişinin kalbinde bir nurdur; artık sizden içini aydınlatmak dileyen, kalbindeki nurunu arttırmaya çalışsın." İşte bütün bu mübarek ayetlerle hadis-i şerifler, namazın Yüce Allah yanında ne kadar büyük ve makbul bir ibadet olduğunu göstermeye yeterlidir. Gerçek şu ki, namaz çok mukaddes bir ibadettir. Namazın faziletlerine nihayet yoktur. Namaz, aklı yerinde olan ve buluğ çağına ermiş bulunan her Müslüman için belli vakitlerde yapılması gereken şerefi yüksek farz bir görevdir. Bu önemli farzı yerine getirenler, Yüce Allah'ın pek büyük ikram ve ihsanlarına kavuşacaklardır. Bunu kasten terk edenler de azabı çok şiddetli olan Allah'ın acıklı cezasını çekeceklerdir. Müslümanlar, henüz yedi yaşına girmiş çocuklarını namaza alıştırmakla görevlidirler. Bu çocuklara ana-babaları ve yetiştiricileri namaz kılmalarını öğretir ve yaptırırlar. On yaşına bastığı halde namaz kılmayan çocuğa velisi, üç tokattan ziyade olmamak üzere, hafifçe el ile vurur. İnsan bir düşünmeli, her an Yüce Allah'ın sayısız nimet ve ihsanlarına kavuşmaktadır. Öyle ikramı bol, merhameti geniş olan Yaratıcı'mızın tükenmeyen lütuflarına karşı teşekkürde bulunmak gerekmez mi? İşte insan, namaz yolu ile şükür borcunu ödemeye, Yaratıcı'sının lûtuf ve nimetlerini tatlı bir dil ile anarak kulluk görevini yerine getirmeye çalışmış olur. Bu bakımdan; "Namaz, şükrün bütün çeşitlerini bir araya toplar." denilmiştir.

Bana yardım et!

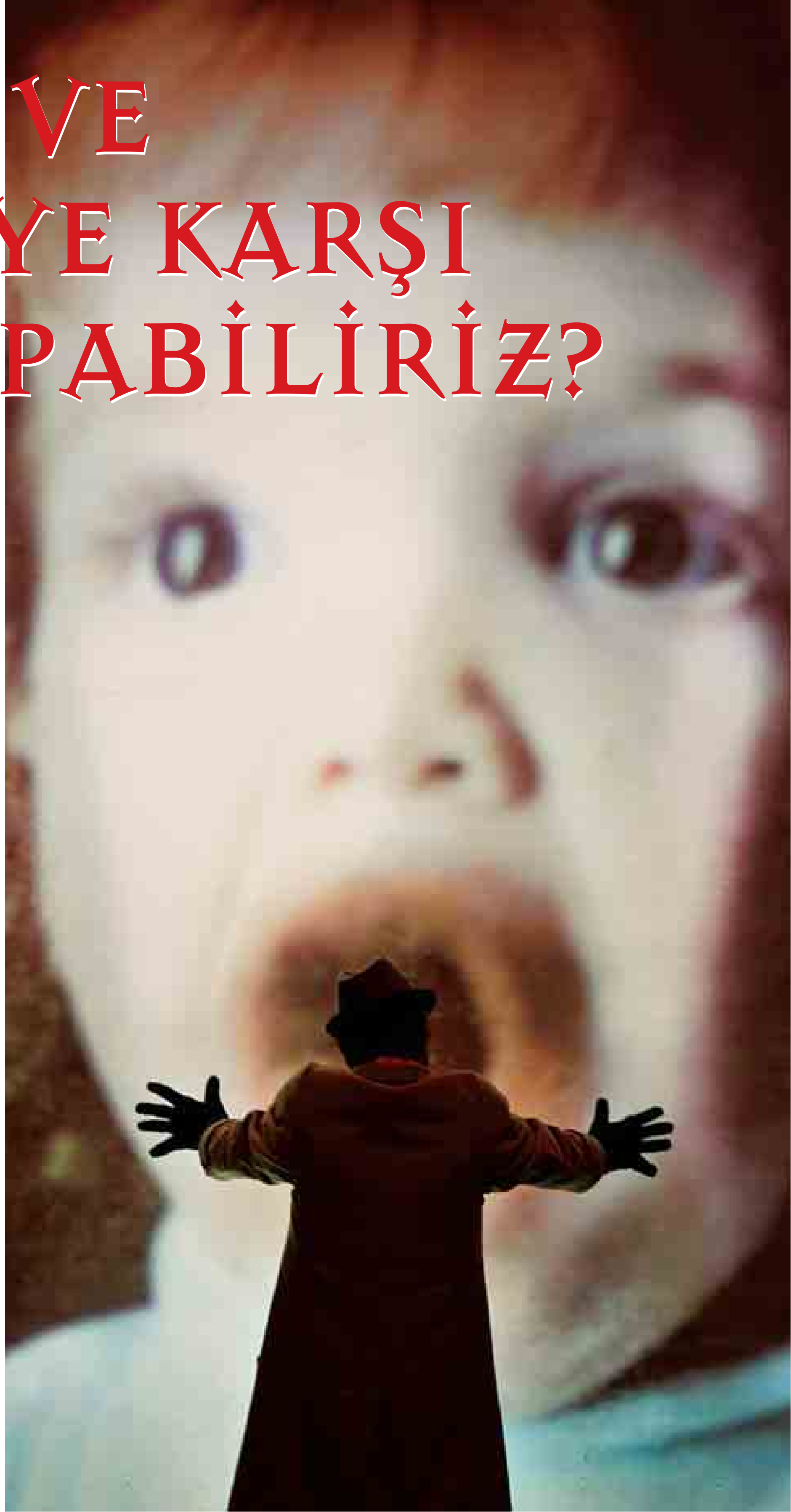
Rebi'a İbnu Ka'b el'Eslemi anlatıyor: Ben Resulullah (sas) ile beraber gecelemiştim, kendisine abdest suyunu ve başkaca ihtiyaçlarını getirdim. Bana, "Dile benden (ne dilersen)!" buyurdu. Ben, "Senden cennette seninle beraberlik diliyorum!" dedim. Bana, "Veya bundan başka bir şey?" dedi. Ben, "Hayır, sadece bunu istiyorum!" dedim. "Öyleyse kendin için çok secde ederek bana yardımcı ol!" buyurdu. (Müslim, Salat 226)

Namaz günahlardan korur

Namaz ruhu temizleyen, kalbi aydınlatan, imanı yüksek duygulardan haberdar eden, insanı kötülüklerden alıkoyan, insanı hayırlara, düşünceye, tevazu ve intizama götüren en güzel bir ibadettir. İnsan namaz sayesinde nice günahlardan kurtulur ve Yüce Allah'ın nice ihsan ve ikramlarına kavuşur. Namaz, manevi hayattan başka maddi hayata da canlılık verir. İnsanın temizliğine, sağlığına ve intizamla hareket etmesine sebep olur. Namaza ayrılan saatler, sonsuzluk aleminin tükenmez mutluluk günlerini hazırlamış olur.

Namaz, kulun Rabb'i karşısında aczini tamamen hissederek, O'na yönelmesi, hangi şeyden uzak ya da yakın olmak istiyorsa O'ndan istemesidir.

SİHİR VE BÜYÜYE KARŞI NE YAPABİLİRİZ?

İnsanı küfre götüren sihir ve büyüde, Allah'tan başkasına bağlanma ve Allah'tan başkasının gaybı bilebileceğini sanma gibi hepsi de İslam'ın temel ilkeleriyle bağdaşmayan pek çok olumsuzluk vardır.

■ ALİ OSMAN SARGIN

Peygamberlerin ortaya koyduğu aydınlık yolun ilkelerini özümseyemeyen ve bunu kendi çıkarları ve sahte konumları bakımından tehlikeli gören birtakım insanların öteden beri başvurageldikleri karanlık işlerden biri de sihir ve büyüdür. Toplumda İslâmî konulardaki temel bilgi ve kültür azalmasına paralel olarak büyücülük, falcılık, astroloji, kahinlik ve medyumluk gibi İslam'ın onaylamadığı birtakım hayali ve karanlık yöntemlere talep artmaktadır. Maalesef bu talep, önemli bir pazar oluşturmakta ve bu pazar, bu tür karanlık işlerden çıkar sağlayanların işini kolaylaştırmaktadır. Halbuki İslam Dini; falcılık, kehanet, sihirbazlık, medyumluk ve benzeri faaliyetleri şiddetle yasaklamıştır.

Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır: "...fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı." (Maide: 3) "Ey iman edenler! (Aklı örten) içki (ve benzeri şeyler), kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz." (Maide: 90) "...düğümlere üfleyenlerin kötülüğünden, ...sabah aydınlığının Rabbine sığınırım." (Felak: 1-4)

Hz. Peygamber sihri en büyük günahlardan saymıştır. (Ebu Dâvud, Vesâya 10). Hadis-i şeriflerde büyücülere ve medyumlara başvuran kişilerin, Allah'ın yardımından mahrum kalarak başvurdukları yöntemlerle baş başa bırakılacakları anlatılmaktadır. İslam'a göre her işin meşru fiziki ve maddi sebeplerine sarılmak, her işte sebeplere sımsıkı sarıldıktan sonra duayla bunu sağlama bağlamak ve işleri Allah'a havale etmek gerekmektedir. Dolayısıyla sihir, kehanet, medyumluk ve benzeri uğraşlara itibar edilmez. Müslümanların bunlardan uzak durması ve bunlarla meşgul olanlara ilgi göstermemesi gerekir. Sihirde yalan, aldatma, kandırma, göz boyama, saf zihinleri bozma, Allah'tan başkasına bağlanma ve Allah'tan başkasının gaybı bilebileceğini sanma gibi hepsi de İslam'ın temel ilkeleriyle bağdaşmayan pek çok olumsuzluk vardır. Bu itibarla sağlam inançlı bir Müslüman, bunlardan uzak durur, inancına gölge düşürebilecek şeylere itibar etmez.

Büyünün tarihi eski

Soru: Bazı insanlar, en küçük musibetleri bile büyüyle irtibatlandırarak kendilerine sihir yapıldığını düşünüyor ve üzerlerinde hissettikleri gizli güçlerin tesirlerinden kurtulmak için kapı kapı dolaşıp "nefesi kuvvetli" kimseler arıyorlar...

Kötü niyetle ve çıkar düşüncesiyle, bazen metafizik güçleri de kullanarak, meşru olmayan yollarla insanları aldatmaya ve hatta onlara zarar vermeye yönelik gözbağcılık ve düzenbazlık şeklindeki işlere "büyü" denir. Arapça'da "sihir" adı verilen büyüyü, metafiziğin fiziğe tesir etmesi ya da fizik ötesi bazı kuvvetlerin ruhu ve cesedi etkilemesi neticesinde insanın tuhaf şeyler hissetmesini, duymasını ve görmesini sağlamak şeklinde tarif edenler de olmuştur. Sihrin, maddî değil de ancak vehim ve hayal boyutunda bir etkisi olabileceği görüşünü savunanlar ise, onu, becerikli bazı kimselerin sergilediği el çabukluğu, algı yanıltması, bazı fizik kanunlarını istismar etme, uyuşturucu veya sarhoş edici maddeler içirerek bir kısım insanları etkileme ve gerçekte normal olan bir olayı olağan üstü yanları varmış gibi göstermeden ibaret saymışlardır.

Büyücülüğün kökü çok eskilere dayanmaktadır. Öyle ki, Hazreti İbrahim'in peygamber olarak gönderildiği Babil halkının önceleri ruhlara ve meleklere ibadet eden, daha sonra da yıldızlara, aya, güneşe ve bunlar adına yapılmış putlara tapan kimseler olduğu rivayet edilmektedir. Günümüze kadar gelip ulaşan ve özellikle inancı zayıf kimseler arasında yaygınlaşan yıldız falına inanma ve yıldızların gücüne sığınma da onlardan kalmıştır.

FOTOĞRAF: AP

Sihir ve büyü Tevrat'tan önce de uygulanıyordu

Hz. İbrahim, muhataplarını iknâ etmeye çalışırken sık sık ay, güneş ve yıldızlara atıfta bulunmuş; böylece o dönemde öne çıkan ve devrin insanlarınca değer verilen meseleleri de nazara vermiştir. Cinleri yardım için çağırma gücüne sahip olduklarına ve bazı gizli güçleri diledikleri gibi kullanabileceklerine inanan Babilliler, bu yönleriyle Mısır medeniyeti üzerinde de çok büyük izler bırakmışlardır. Babil'den kalan falcılığı ve sihirbazlığı daha da ileri götüren Mısırlılar çoğu meseleleri büyüyle halletmeye çalışıyor, gözbağcılık yapıyor ve hemen her hususta illüzyona başvuruyorlardı. Eski Mısır, dünyalarını yalan üzerine bina eden gözbağcı sihirbazlarla, onları bu işe sevk eden mütekebbir firavunların hakimiyetindeydi. Bazı Yahudiler arasında da sihre itikat pek revaçta idi. Cin ve peri çağırmak, kötü ruhları esir almak, gizli güçleri kullanarak harikalar meydana getirmek, büyü ve efsun yapmak gibi şeyler Yahudiler arasında da mevcuttu. Fakat, bunların kaynağı İsrailoğulları ve Tevrat değildi. Onların batıl inançları da, tılsımlarla güç kazanmaya ve büyüden kuvvet almaya bağlı bir akım olan Kabalizm'in menşei gibi, Eski Mısır'ın putperest anlayışına ve firavunların sihirbazlarına dayanıyor, hatta Babil'e kadar uzanan bir çizgi takip ediyordu. Çinliler de büyüyle yakından ilgileniyorlardı. Haddizatında, eskiden iyi-kötü bütün ilimler, hep Uzakdoğu'dan geliyordu. Bundan dolayıdır ki, Peygamber Efendimiz'in (sas) "İlim Çin'de bile olsa gidip alın!" sözünü sadece ilim iştiyakına ve araştırma aşkına bağlamak doğru değildir. Gerçi, bazı muhaddisler, bu sözün, Efendimiz'e isnat edilen "uydurma" bir beyan olduğunu ve senet zincirindeki kırılmalardan dolayı hadis kabul edilemeyeceğini vurgulamışlardır; fakat, "Bu zayıf bir hadistir" diyenler de olmuştur. Şayet, bu ifadeyi hadis kabul edersek, şöyle düşünebiliriz: Allah Rasûlü daha uzak bir yeri de işaret edebilirdi; fakat, Çin'i nazara vermişti. Demek ki, belli bir dönemde eski dünya itibarıyla Çin'de ilim çok gelişmişti. İlmin gelişmesinin yanı sıra efsanevî şeylere olan ilgi de artmış; sihir de yaygınlaşmıştı.

Gaybı ancak Rabbimiz ve onun bilgilendirdiği has kullar bilebilir.

İnancımıza göre eşya ve canlılarda "uğur" vardır, ancak "uğursuzluk" yoktur.

Kabalacılar, Hz. Süleyman'a büyücü derler!

Dinler tarihine göre, tenasüh eski Mısır halkının "Hermes"ine dayanmaktadır ve Pisagor (Pythagoras) vasıtasıyla kadîm Yunan'a götürülmüştür. Pisagor, ruha dair bazı düşünceleri Mısır'dan İyonya'ya taşırken, görünmez kuvvetlere hükmetme düşüncesini de taşımış, zamanla Yunan-Roma medeniyetinde de, Şark'ta olduğu gibi, büyücülük ve falcılık rağbet bulmuştu. Rasûl-ü Ekrem Efendimiz'in muasırı olan Yahudiler arasında da büyü çok yaygın idi. Onlar Hazreti Süleyman'ın -hâşâ- büyük bir sihirbaz olduğunu, hükümdarlığı sihir ile elde ettiğini, ins ü cinne de yine büyü ile hükmettiğini söylüyor; aynı yolla hem çok güçlü hâle gelebileceklerini hem de başka kavimlerin içine korku salacaklarını düşünüyorlardı. Kur'an-ı Kerim, Hazreti Süleyman'ın bir peygamber olduğunu bildirince, onlar -hâşâ- "Muhammed Süleyman'ı peygamber sanıyor, halbuki o bir büyücüdür." demişlerdi. Cenâb-ı Hak, Bakara sûre-i celîlesinin 102. ayet-i kerimesiyle onların bu iddialarına cevap vermiş ve şöyle buyurmuştu: "Tuttular Süleyman'ın hükümranlığı hakkında şeytanların uydurdukları sözlere tâbi oldular. Halbuki Süleyman küfre girmemişti. Fakat asıl o şeytanlar küfre girdiler. Halka sihri ve Babil'de Hârut ve Mârut adlı iki meleğe indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz sırf imtihan için gönderildik, sakın kâfir olmayasınız!" demedikçe hiç kimseye (sihir yapmaya vesile olabilecek) bir şey öğretmezlerdi. İşte bunlardan koca ile karısının arasını açacak şeyler öğreniyorlardı. Allah'ın izni olmadıkça onlar bununla hiç kimseye zarar veremezlerdi. Fakat, onlar kendilerine zarar getirip fayda vermeyen şeyler öğreniyorlardı. Doğrusu, büyüye müşteri olan kimsenin âhiretten nasibi olmadığını da pek iyi biliyorlardı. Karşılığında kendi varlıklarını sattıkları şey ne kötü! Keşke bunu anlasalardı!" (Bakara, 2/102). Bu ayet, Hârut ve Mârut kıssasının özünü ve içyüzünü de açıklamaktadır. Bazı müfessirler, onların birer melek değil sembol ve mecâzî ifade olduğunu söyleseler de, genel kanaate göre, Hârut ve Mârut, Süleyman Aleyhisselam döneminde Babil'de insan şeklinde ortaya çıkan, kötülük için kullanmamaları şartıyla insanlara sihir ilmini öğreten ve insanlar için imtihan vesilesi olan iki melektir. Bu ilmi kötülük ve küfür yolunda kullanan fâsıkların aksine Hârut ve Mârut, "Biz imtihan vesilesiyiz; biz hem kaybettiririz, hem de kazandırırız; bu öğreteceğimiz şeyler fitneye müsaittir ve kötüye kullanılması da küfürdür; aklınızı başınıza alın ve bu imtihanı kaybetmeyin." demedikçe hiç kimseye hiçbir şey öğretmiyor ve muhataplarını suiistimale karşı uyarıyorlardı.

Şeytanı çağrıştıran objelerle, güya evrene hükmeden kötü ruhlardan yardım almaya çalışan insanlar, garip ritüellerle cinlerin ve şeytanların maskarası olmaktadır.

Hârut ve Mârut

İmtihan için öğretiyorlardı

Merhum Elmalılı Hamdi Yazır'ın da ifade ettiği gibi, Hârut ve Mârut adlı meleklerin öğrettiği bilgiler bizatihi sihir değildi, ancak o bilgiler sihir yapmaya ve suiistimal neticesinde küfre düşmeye de açıktı. Nitekim, söz konusu ayette "o iki meleğe indirilen şey" hakkında açıkça sihir tabiri kullanılmamış, o "şey" sihre atfedilmiştir.

Büyü İslâm'dan önce özellikle Babil ve Mısır medeniyetinde oldukça gelişmiş; zamanla Çin ve Hindistan'da da rağbet görmüş ve inanç açısından metafizikle ilgili mülahazalara çok yatkın olan Doğu insanının eliyle iyice yaygınlaşarak Batı ülkelerine kadar ulaşmıştır. Meleklere ve cinlere inandıkları için fizik ötesine aşina olan Müslümanlar o eski medeniyetlerle irtibata geçince büyü ile de tanışmış; tütsü, tılsım, muska ve fala bakma gibi bidatları onlardan almışlardır.

İslâm alimleri sihri bazı kategorilere ayırmış; yıldızların tesirine dayandırılan ve "tılsım" denilen daha çok Keldânîlerin kullandığı sihirden ruh çağırma, hipnotizma ve benzeri yollarla insanlar üzerinde müessir olma şeklindeki büyüye, cinlerin gizli kuvvetlerinden yararlanılarak yapıldığı ileri sürülen ve halk arasında "cincilik" olarak bilinen sihirden el çabukluğu ile birtakım şaşırtıcı oyunlar göstererek bir göz boyamadan ibaret olan "illüzyon"a, farklı farklı aletlerle yapılan büyüden çeşitli ilaçların ve kokuların kullanılmasıyla ortaya konulan tuhaflıklara, İsm-i A'zam'ı bildiği iddiasıyla karşısındakileri psikolojik baskı altına almaktan insanların gizli yanlarını bir şekilde öğrenerek onların kalblerini okumuş gibi yüzlerine söylemek şeklindeki hokkabazlığa kadar pek çok büyü ya da büyü olarak değerlendirilebilecek düzenbazlık çeşidi saymışlardır.

Efendimiz'e de (sas) büyü yapılmıştır

Ehl-i Sünnet alimlerine göre, sihir bir gerçektir ve onun bazı türlerinin fizikî dünyaya tesirleri de söz konusudur; ancak bu tesir sihirbazın değil, onun sebepleri yerine getirmesi neticesinde Allah'ın yarattığı bir tesirdir. Buhârî ve Müslim gibi sahih hadis kitaplarında, Allah Rasûlü'ne de (aleyhi ekmelü't-tehâyâ) büyü yapıldığından bahsedilir. Mutezile alimleri ve bazı modern yorumcular böyle bir hadiseyi kabul etmeseler de muteber kaynaklarda bu mesele anlatılmakta ve Cenâb-ı Hakk'ın bir hikmete binaen izin verdiği bu büyü sebebiyle, Peygamber Efendimiz'in "mukarrabînin yanılması" çerçevesinde bazı sahabiler tarafından -bir kısım küçük farklarla- rivayet edilmektedir. Ashâb-ı kiram, nübüvvet pâyesiyle telif edemedikleri öyle bir vakayı söylemeyip gizleyebilirlerdi. Fakat, Rasûl-ü Ekrem üzerinde çok kısa süreli ve küçük tesirleri görülen bu olayı nakletmede bir mahzur görmemişlerdi.

O hadiseyi nakletmek suretiyle, büyünün, Peygamber Efendimiz üzerinde, dinin ve diyanetin ruhuna dokunmayacak şekilde, muvakkat bir tesirinin hâsıl olduğunu belirterek hem

FOTOĞRAF: AP

onun bir şer olduğunu göstermiş hem de öyle bir musibete maruz kalanların ne yapmaları gerektiğini talim buyurmuşlardı. Zaten, o sihirden sonra Allah Rasûlü'nde sadece birkaç namazda "mukarrabîn sehvi" diyeceğimiz türden yanılmalar görülmüş ve bu hal uzun sürmemişti. O yanılmalar da, uhrevî düşüncelerin ve dava yörüngeli mütâlaaların bir insanı alıp bir yüce ufka taşıması ve ona bulunduğu zamanı-mekanı muvakkaten unutturması şeklinde olmuştu. Öyle ki, yüksek duygulara ve uhrevî mülahazalara bağlı o çeşit yanılmalar bizde vuku bulsa, bizim için birer fazilet vesilesi bile sayılabilir; çünkü, o sehivlerin arkasında dava düşüncesi vardır. Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) kendisine büyü yapıldığının farkına varınca dua etmiş ve Cenâb-ı Allah'tan şifa dilemişti. Çok geçmeden Hazreti Cibrîl ve Mikâil (aleyhimesselam) gelerek işin hakikatini Efendimiz'e haber vermiş; Allah Rasûlü'nden alınan bir tarak saç-sakal ile hurma çiçeği kullanılarak Lebîd İbn-i A'sam tarafından yapılan büyünün Zervan kuyusuna atıldığını söylemişlerdi. Rasûl-ü Ekrem, bazı ashâbıyla beraber o kuyuya gitmiş ve kuyuyu kapatmışlardı. Hazreti Aişe, "Ya Rasûlallah, sihri çıkardınız mı?" diye sorunca Efendimiz, "Hayır çıkarmadım. O sihri çıkarıp çözmekle halk arasında sihrin şuyû bulmasından endişe ettim." buyurmuş; Cenab-ı Hakk'ın, kendisine şifa verdiğini ve şifa bulmak için illâ sihri çözmek gerekmediğini belirtmişti. (Bazı rivayetlerde, Hazreti Peygamber'imizin büyüyü kuyudan çıkardığı; ama halka teşhir etmediği de anlatılmaktadır.)

Büyü kişiyi küfre götürür

İslam, büyüyü ve büyücülüğü kesin bir dille yasaklamıştır: Kur'an-ı Kerîm büyücülerin iflah olmayacağını belirtmiştir (Tâhâ, 20/69). "Bir düğüme üfüren sihir yapmış olur; sihir yapan da şirke girmiş sayılır." buyuran Rasûlullah Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) sihrin büyük günahlardan ve helak edici yedi cürümden biri olduğunu beyan etmiştir. Bir hadis-i şerifte eşlerin arasını açmak için efsuna başvurmanın, ipliğe okumanın ve büyü yapmanın şirk olduğunu söyleyen Peygamber Efendimiz, başka bir hadiste de, "Her kim falcıya, gaipten haber verene ve sihirbaza giderek onlardan bir şey sorar, söylediklerine inanır ve tasdik ederse küfre girmiş olur." buyurmuştur. Bu hadisleri delil olarak getiren bazı alimler, sihirbazın kâfir olduğuna hükmetmişlerdir. Evet, göz boyama ve el çabukluğuyla insanları aldatma şeklindeki bazı türleri göz önünde bulundurulunca büyü yapan herkes hakkında "küfre girmiş olur" hükmü verilemezse de büyünün her çeşidinin haram olduğunda şüphe yoktur. Allah Rasulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) büyüde bir tesir-i hakiki olduğuna inanıp Cenab-ı Hakk'ın güç ve kuvvetini görmezlikten gelmeye, büyüyü ticarî bir iş edinmeye ve insanların maneviyat boşluklarını onunla doldurmaya çalışmaya küfür nazarıyla baktığı da aşikardır. Hususiyle bazı çevreler, bu türlü metafizik mülahazaları dinin yerine koymaktadırlar. Yogayı, meditasyonu, illüzyonu ve fizik ötesiyle alakalı ruhî tecrübeleri dine karşı bir alternatif olarak takdim etmektedirler.

Büyücüler cahil insanları dünyanın heryerinde sömürmeye devam ediyor.

FOTOĞRAF: REUTERS

Huzurun kaynağı imandadır

Din sayesinde ulaşılabilen huzura, saadete ve bir kısım fevkaladeliklere, bu yollarla da ulaşılabileceğini iddia ve ilan ederek, insanları dinden soğutup yogaya, meditasyona ve hiçbir sağlam temele dayanmayan ruhî tecrübelere sevk etmekte ve dinin yerine başka metafizik mülahazaları ikame etmeye çalışmaktadırlar. Şayet, insanların nazarında farklılık arz eden ve onlara ilk bakışta harikulâde gibi görünen bazı hal ve hareketlere ulaşabilirlerse, onlarla caka yapmakta, fevkalâdeden varlıklar gibi arz-ı endam etmekte ve -açıktan açığa söylemeseler bile- kendilerini peygamber yerine koymaktadırlar. Yogizmden mistisizme, meditasyondan bir kısım batıl tarikatların ayinlerine kadar çok geniş bir alanda bu türlü sapıklıkları görmek mümkündür. Maalesef, bizim ülkemizde o türlü inhiraflara girenlerin sayısı da az değildir. "Namaz, oruç, hac çok önemli değil, bunların hepsi şeklî şeyler. Asıl mesele şudur..." diyerek füruâta dair bir hususu öne çıkaran, dinde her meselenin kendine göre bir konumu olduğunu göz ardı ederek Cenâb-ı Hakk'ın büyük gördüğünü küçük kabul eden, O'nun indinde çok küçük olan bir meseleye de aslan payı veren, dolayısıyla Allah'a karşı saygısız davranan ve ciddi bir inhiraf yaşayan bu kimseler, insanların gönlünde din ve diyanetle doldurulabilecek boşlukları o türlü bâtıl şeylerle kapatmaya çabalıyorlar. Diğer taraftan da, din ile Allah'a yaklaşabilecek, diyanetle kendi ruhî boşluklarını doldurarak tatmine ulaşabilecek ve Hak nezdinde hoşnut olunan birer kul haline gelebilecek insanları o türlü fantezilerle değişik bir âleme çekerek meşgul ediyor, Allah'tan uzaklaştırıyor ve dolayısıyla küfre giriyorlar. Büyüyü ya da büyü kategorisine dahil edilen el çabukluğuna dayalı bazı oyunları böyle büyük bir tahripte kullanmayanlar kâfir olmayabilir; hadis şerhlerinde görüldüğü gibi belki günah-ı kebâir işlemiş olurlar. Fakat, genelde Peygamber Efendimiz büyüye ve büyücülüğe küfür nazarıyla bakmıştır. Netice itibarıyla, sihrin bazı çeşitleri insanı küfre götürüyorsa, ondan tamamen uzak durmak her zaman daha sağlam bir yoldur. Nasıl ki, gıybetin bir çeşidi zinadan daha tehlikelidir.. evet, bir ferdin gıybetini yapmak günahtır; fakat, bir topluluğun ya da o topluluğu temsil eden bir şahsın gıybetini yapmak sıradan bir gıybet gibi değildir; o zinadan daha tehlikeli ve öldürücü bir günahtır. Aynen öyle de, büyünün bazı türleri ve onların sebep olduğu bir kısım sapık inançlar vardır ki, onlarla meşgul olmak ve onlara inanmak da küfürdür. Öyle ise, ondan bütün bütün uzak durmak gerekir. Dolayısıyla, o meseleyi ifade ederken Allah Rasûlü, hikmetle hüküm vermiş ve "Sihir küfürdür" buyurmuştur.

Papaz Büyüsü propaganda vesilesi

Kimisi büyüyü meslek edinmiş, sihir yapıyor ve küfre giriyor; kimisi de farkına varmadan -hâşâ ve kellâ- Allah'ın gücü ve kuvveti yerine farklı güçler ve kuvvetler farz ediyor, büyü yaptırmak ya da bozdurmak için kapı kapı dolaşıyor ve küfürle karşı karşıya geliyor. Sanki -hâşâ- Allah onların yapacağı sihrin önünü alamazmış gibi düşünüyor. Dolayısıyla, Cenâb-ı Hakk'a teveccüh edeceğine bir büyücüden başka bir büyücüye, ondan da bir başkasına koşuyor. Böylece, kesret-i kıble (aynı anda pek çok kapıya yönelme) fâsid dairesi içine düşüyor. Bir ona bir buna yöneliyor ve itikadı tamamen sarsıldığı için de hiç kimse onun derdine derman olamıyor. İşin vahim bir yanı da, büyü vasıtasıyla insanların korkutulması ve üzerlerinde psikolojik baskı kurulmasıdır. Asırlar önce Firavunların müracaat ettiği ve Kabalistlerin de çokça kullandığı bu metotla adeta iradeler felç edilmekte; insanlar hem o türlü şeylerle oyalanarak hayır yollarından uzaklaştırılmakta hem de sömürülmektedirler. Mesela, "papaz büyüsü" olarak bilinen meşhur sihir çeşidi böyle bir psikolojik silah ve propaganda vasıtasıdır. En tehlikeli büyü çeşidi olarak anlatılan, sonu gelmeyen mübalağalarla çok korkunç gösterilen ve çoğu zaman ancak bir papaz tarafından çözülebileceği iddia edilen "papaz büyüsü" günümüzde de cahil insanları psikolojik baskı altına alan korku faktörlerinden biridir. Dilden dile aktarılırken bir heyulaya dönüşen ve bir yönüyle "Aman o adamlarla iyi geçinin, sakın onları kızdırmayın; papaz büyüsü yaparlarsa bir daha kolunuzu bile kaldıramazsınız" manasına da gelen söylentiler sinsi bir oyunun parçasıdır. Maalesef, sayıları az da olsa, cami gölgesinde büyüyen fakat kilise çatısı altında papazdan medet uman ve ona büyü çözdürmek için sıra bekleyen kimselerin varlığı da -şerirlerin lehine- bu oyunun tuttuğunu göstermektedir.

FOTOĞRAF: REUTERS

FOTOĞRAF: AP

Filmler, çizgi filmler ve romanlarla özellikle gençler arasında, sihir ve büyünün reklamı yapılıyor. Cadılık özendiriliyor.

İnsanlar medyumlara niye gidiyor?

Milletin akîdesiyle nasıl oynandığını, dinin hüviyet-i asliyesinin bozulması için ne denli gayret edildiğini ve hurafelerin ne şekilde inanç yerine konduğunu görmek için medyumlara ve onlara rağbet edenlere bakmak da yeterli olsa gerek. Öyle insanlar var ki, Allah'a, Peygamber'e, dine ve diyanete inanmıyorlar; fakat, bir genel müdürlüğe gelip gelemeyeceklerini, bir koltuk kapıp kapamayacaklarını öğrenme ümidiyle medyumlara danışıyorlar.

Ülkemiz ve milletimiz için hayatî ehemmiyeti olan bir kurumun üst seviyedeki bir temsilcisi bile daha yukarıdaki bir basamağa çıkıp çıkamayacağını öğrenme niyetiyle medyumun huzuruna koşuyor! Bu insanların bir kısmı belki de hayatlarında bir kere olsun, kâinatta en büyük hakikat olan "Lâilâhe illallah Muhammedun Rasûlullah" hakikatine kendi azameti ölçüsünde inanmamışlar. Medyuma inandıkları kadar Allah'a inanmamış zavallı insanlar.

Çözüm, Kur'an ve Sünnet'te

Bazı insanlar gerçekten büyüye, vesveseye ve evhâma maruz kalmış ya da habis ruhların hücumuna uğramış da olabilir. Bunlar genellikle Allah'tan uzaklaşma, Peygamber Efendimiz'e karşı mesafeli durma ve Kur'an'dan ayrı kalma neticesinde olur. Öyleyse, çareyi yakınlaşmada ve aradaki mesafeyi daraltmada aramak gerekir.

Ayrıca, bazı ağzı dualı kullar vardır; onlar yalnızca Allah rızası için dua ederler. Hastanın ismini alır, birkaç gece kalkar, secdeye kapanır ve yalvarırlar; "Bahtına düştüm Allah'ım, Şafi-i Hakiki Sen'sin. Şu kuluna şifa ihsan eyle; onu batıl peşinde koşan insanların eline düşürme; onların eline düşürüp perişan etme" der, yakarırlar. Allah Teâlâ da murad buyurursa, şifa ihsan eder. Bu yol, enbiyâ, evliyâ ve asfiyânın yoludur; bu hak dostlarının yolu dururken, Kur'an ve Sünnet gibi hiç yanıltmayan müracaat kaynakları bir kenarda beklerken başka kapılara yönelmek aldanmışlıktır. Bu hidayet rehberlerine müracaat edenler bütün dertlerine derman bulabilirler. Dertlerine derman bulamasalar da, sabır kalesine sığınır, az dişlerini sıkar ve musibeti vereni bildikleri için sabrederek evliyâ, asfiyâ, ebrâr ve mukarrabîn mertebesine yükselebilirler.

FOTOĞRAF: AP

Hangi duaları okumalıyız?

Soru: Peygamber Efendimiz'in büyüye karşı okumuş olduğu bir dua var mıdır? Kendisine sihir yapıldığına inanan bir insan hangi duaları okumalıdır?

Cevap: Allah Rasûlü (aleyhi ekmelü't-tehâyâ) her gece yatmaya hazırlandığı zaman iki elini açarak birleştirir, İhlâs, Felâk ve Nâs sûrelerini okuyarak ellerinin içine üfler, sonra başından ve yüzünden başlayarak üç defa elinin eriştiği kadarıyla bütün vücudunu sıvazlar, ondan sonra yatardı. Hazreti Aişe validemiz, Peygamberimizin bunu her gece üç defa yaptığını rivayet etmektedir. Rasul-ü Ekrem Efendimiz, kendisine büyü yapıldığını fark ettiği zaman da bu sureleri okuyarak Cenab-ı Hakk'a sığınmıştı. İki elini açıp yan yana getirmiş; İhlâs, Felâk ve Nâs sûrelerini okuyarak avucuna üflemiş ve baştan ayağa kadar bütün vücudunu meshetmişti. Nakledildiğine göre, Efendimiz bunu 11 defa yapmış; her defasında adeta bir düğümün çözüldüğünü hissetmiş ve rahatlamıştı. Dolayısıyla, o türlü bir duruma maruz kalanlar İhlâs Suresi'ni ve "Muavvizeteyn" dediğimiz Felâk ve Nâs surelerini on birer kere okumalı ve Peygamber Efendimiz gibi yapmalıdırlar. Buna ilave olarak, Fatiha Suresi, Âyete'l-Kürsî ve güvenilir dua mecmualarındaki mesnun (Allah Rasulü'nden nakledilen) dualar da okunup onlarla Allah'tan şifa dilenebilir. Mesela; cin çarpmasına maruz kaldığını düşünen bir insan Fatiha Suresi'ni, Bakara Suresi'nin 1, 2, 3, 4, 5, 163, 164, 255, 284, 285 ve 286. ayetlerini, Âl-i İmran Suresi'nin 18. ayetini, A'raf Suresi'nin

54, 55 ve 56. ayetlerini, Mü'minûn Suresi'nin 116, 117 ve 118. ayetlerini, Sâffât Suresi'nin ilk on ayetini, Haşr Suresi'nin son üç ayetini, Cin Suresi'nin 3. ayeti ile İhlâs, Felâk ve Nâs surelerini okumalıdır. (Bu duanın tam metni Işık Yayınları tarafından neşredilen Mealli Dua Mecmuası'nın Mart-2004 baskısının 161. sayfasında mevcuttur.) Bunları, o derde dûçar olan insan kendisi okuyabileceği gibi, eşler ve ailenin diğer fertleri de birbirlerine okuyabilirler. Ayrıca, gecesi aydın, ağzı dualı, hiçbir beklentisi ve iddiası olmayan samimi kimselere dua ettirme de şifa adına başvurulması gereken yollardan biri sayılabilir.

Şâfi ve Müessir-i Hakikî Rabbimiz'dir (cc)

Bu arada, bu duaları okuma kadar önemli olan bir husus da, büyüyle imtihan olan şahsın, onu Allah'ın izale edebileceğine tam inanmasıdır. Şayet insanın inancı zayıfsa, yani Allah'ın kendisine şifa ihsan edebileceğine dair şüphesi varsa, bütün bu okumalar, yalvarmalar ve dualar şifaya vesile olmayabilir. Fakat, Kur'an'ın bereketiyle ve sağlam bir niyetle Allah'a teveccüh edilirse o dert -inşaallah- zâil olur. Biz Allah'ın her şeye gücü yettiğine inanmıyor muyuz? Öyleyse, o belayı -hâşâ- Rabbimiz savamayacak da cinci hocalar (!) ve medyumlar mı savacak? Hayır, nâçar kaldığı yerde sadece Cenâb-ı Hakk'a teveccüh eden bir insana, Allah mutlaka bir perde açar ve onun dertlerine derman olur. Elverir ki o, başka kapılara gitmesin ve Allah'ı yegâne Müessir-i Hakiki bilerek O'na yönelsin. Evet, "O'dur beni yaratan ve hayat imkânlarını veren, maddeten ve mânen yol gösteren. O'dur beni doyuran, O'dur beni içiren. Hastalandığımda O'dur bana şifa veren. O'dur beni öldürecek ve sonra da diriltecek olan. Büyük hesap günü günahlarımı bağışlayacağını umduğum ulu Rabbim de yine O'dur." (Şuara, 26/78-82) diyen Hazreti İbrahim bu konuda bize ne güzel örnektir. İşte bu imanla hareket etmek lazım. Aç da kalsak susuz da, tökezlesek de düşsek de, bela ve musibetlere maruz kalsak ya da düşmanlarla karşılaşsak da, her halükarda Allah bize yeter. Allah'ın inayet ve riayetinin olduğu bir yerde, başka desteklere ihtiyaç yoktur. Sözün özü, büyü gerçektir; ama her şeyi büyüden bilmek yanlıştır.

Büyücülerin pek çok gizli bilgilere vâkıf olduğu ve tabiat üstü işler başarabildiği şeklindeki inançlar İslâm'a aykırıdır. Sihri bir sektör haline getirip insanları Allah'tan ve dinden uzaklaştırmak, dinin yerine bu türlü metafizik mülahazaları ikame etmek küfürdür. Sihrin haram olduğuna inanmakla birlikte, iman zaafından dolayı sihir yapmak veya yaptırmak da büyük günahtır. Allah'a tam teveccüh etmişsek- kimsenin bize zarar veremeyeceğine kat'î surette inanma bu konuda bize düşen vazifelerdir.

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Rabbimiz'in mucizevi kelamı olan Kur'an ve onu açıklayan Efendimiz'in sünneti yolumuzu ışıtmalıdır.

Duyarlı bir mü'min olarak varlıklı günlerimizde yokluk çekenleri düşünmeli, ısındığımız zamanlarda da ısınamayanları hatırlayıp dertlerine deva olmaya gayret göstermeliyiz.

■ **AHMED ŞAHİN**

Kış manzaraları kime ne düşündürüyor?

Kış manzaraları adamına göre yorumlanır, derler. Belki de doğrudur. Her şeyini tanzim ve temin etmiş olan varlıklı bir insan elbette böyle seyrek karşılaştığı manzaralarla eline geçirdiği kayak fırsatlarını düşünecek, hangi yüksek tepelerde kayak ve eğlenme zevkini hayal edip oralara gitmeyi planlayacaktır. Ama işlerini yoluna koyamayan, hatta ısınmasını bile henüz sağlayamayan insanlar da elbette yağan karı büyük bir endişe içinde izleyecek, 'Acaba çoluk çocuk ısınamayacak, hasta olma tehlikesiyle mi karşılaşacağız?' diyerek sıkıntı duyacaktır. Anlaşılan odur ki, böylesine farklı dönemlerde imkan sahipleri de yoksullar da imtihan içindeler. Varlıklı insanlar hep kendi zevklerini mi düşünüyorlar? Yoksa ihtiyaçlıların ısınma sıkıntılarını da hatırlayıp yardımda mı bulunuyorlar? Yoksullar da hemen paniğe kapılıp isyana mı yöneliyorlar? Yoksa, 'Her günümüz geçmiştir, bu da geçer, biraz sabredelim, bakalım Allah neler gösterecek?' diyerek tevekkül içinde mi karşılıyorlar?.. Böyle istisna günlerde her iki kesim de imtihanda anlaşılan... İrşat kitaplarında verilen misallerle konu biraz daha zihinlerde netleşecek şekilde yorumlanmaktadır. İzin verirseniz, manasının çarpıcılığından dolayı şu misali birlikte okuyalım: Lapa lapa yağan karlar kara karganın zevkini coşturmuştur. Çünkü sırtındaki sağlam tüyler onu iyi koruyor, soğuklar bedenine nüfuz etmiyordu. Bu yüzden konduğu yüksek ağacın dalından keyifle çevreyi seyrederken ötmesini de sürdürüyordu:

- Yağ yağ, konduğum dala çıkıncaya kadar yağ! Halbuki aşağıdaki dalda zavallı serçe titriyor, sızlanıyordu:

- Yağma yağma! Küçükler var, zayıflar var, yağma! Bu sızlanış kara kargayı hiç mi hiç etkilemiyor, yine devam ediyordu:

- Yağ yağ, konduğum dala çıkıncaya kadar yağ! Rabbimiz, kara karganın sadece kendini düşünüp, zayıfları, zavallıları hesaba katmayışına rıza göstermedi.

Zayıfların halini düşünecek duruma getirmek istediğinden, yaramaz bir çocuğu ona musallat etti. Çocuk karganın dalında bağıra çağıra öttüğü ağacın dibine gelerek yukarı doğru tırmanmaya başladı. Yine bağırmaya başladığı bir sırada da kuyruğundan yakalayıp tutmaya çalıştı. Bu sırada kargada ne tüy kaldı ne de telek. Hepsini de çocuğun elinde bıraktığından güç bela kurtulup karşı binanın çatısına konabildi. Artık yağan karlar çıplak vücuduna yağıyor, düşünmediği zayıfların halini bizzat yaşıyordu. İşte bundan sonra ötüşünü değiştiren karganın cılız sesi şöyle duyuldu. - Yağma, yağma! Açık var, çıplak var!

***

Ne yazık ki karganın istediği hemen yerine gelmedi. Yağış bir müddet devam etti. O da önceden hiç düşünmediği zayıfların hayatını, sıkıntısını yaşamayı sürdürdü. Ne kadar duygusuz, bencil davrandığını iyice hissetti, dersini almış oldu. Alimlerimiz der ki: "İnsanlar varlıklı halde iken yoksulların halini düşünmeli, kendi bencilliklerinde kaybolmamalıdırlar. Şayet böyle bir bencillikte kalırlar da yoksulun, açın, zayıfın halini düşünmezlerse bir gün olur onlar da halini düşünmediklerinin haline düşer, aynı elem ve ızdırabı yaşarlar. Bundan sonra ne kadar yanlış yaptıklarını anlayıp pişmanlık duyarlar. Ancak bu pişmanlık düştükleri durumdan hemen kurtarmaz onları.

İyisi mi varlıklı günlerimizde yokluk çekenleri düşünmeli, ısındığımız zamanlarda da ısınamayanları hatırlayıp dertlerine deva olmaya gayret göstermeliyiz ki, aynı akıbete müstahak duruma düşmüş olmayalım.

FOTOĞRAF: REUTERS

Her semavî dinin aslı İslam'dır

FOTOĞRAF: REUTERS

Allah'ın gönderdiği bütün semavi dinlerin adı İslamiyet'tir. İnsanlar sonradan 'İsevi, Musevi' gibi isimler bulmuşlar. Biz kendi dinimize 'Muhammedîlik' demeyiz.

■ **ABDULLAH AYMAZ**

Amerika'da, arayışlar içinde bulunan bir gayrimüslim şöyle bir soru sordu: "İslamiyet güzel; fakat benim aileden gelen şöyle bir anlayışım var. 'Biz zaten doğuştan bir günah taşıyoruz. Kirliyiz, Allah'a ulaşamayız. Bizim günahlarımız için kurban olan Tanrı'nın oğlundan başka bizi hiç kimse kurtaramaz.' Bu konuda siz ne diyorsunuz?" Bir kere Allah'ın gönderdiği bütün semavi dinlerin adı İslamiyet'tir. İnsanlar sonradan 'İsevi, Musevi' gibi isimler bulmuşlar. Biz bu dine 'Muhammedi' demeyiz. Çünkü Allah katında din İslamiyet'tir. (Al-i İmran, 3/19) Hz. İbrahim 'hanif ve müslim'dir. (3/67) Yakup aleyhisselam, evlatlarından 'ancak Müslüman olarak vefat etmelerini' istemiştir. (Bakara Suresi, 2/132) Her çocuk da anadan tertemiz olarak, hiç yazılmamış bembeyaz kağıt gibi tertemiz bir İslam fıtratında doğar. Hiçbir kimse de bir başkasının günahını yüklenmez. (Fatır Suresi, 35/18) Sizin dininiz de semavi olduğuna göre aslında onda böyle bir anlayışın olmaması gerekir. Allah hem adildir, hem de şefkatlidir. Yeni doğmuş ve aklı günaha bile ermeyen bir çocuğu işlemediği bir fiilden dolayı günahkâr saymaz. Ama bazı şeyler ya tercüme hatasından veya daha sonra insanlar tarafından ilave edilmiş olabilir. Mesela Michael Angelo tarafından yapılan meşhur Musa heykelinde iki boynuz vardır.

Hiçbir kimse bir başkasının günahını yüklenmez. Peygamberler günah işleyemez. Doğuştan günahkâr olma fikri "fıtrat"a aykırıdır.

Tevrat'taki ifadeye göre, Sina dağından inerek Allah'tan aldığı 'On emri' İsrailoğullarına getirirken başında iki Corn görünmüştü. Corn önce boynuz olarak anlaşılmıştı. 1956'larda Kumran'da bulunan İbranice metinlerin incelenmesinden 'Corn'un boynuz olmayıp, hale manasına geldiği ortaya kondu. Hz. Meryem'e tanrıçalık vasıfları 4. Efes Konsülü'nde, tanrıça Kıbela'dan alınıp verilmişti. Prof. Dr. Eva de Vitray-Meyerovitch diyor ki: 'Hangi hakla -sanırım 1943'te- Assomption (Hz. Meryem'in göğe kaldırılması) dogması ilan edilebiliyor? (...) Alın şu Tanrı'nın Oğlu ifadesini. Grekçede Uios Theou denilir. Tam olarak ne demek bu? Arapça gibi İbranicede de oğul kelimesi için iki kelime vardır: Bedene göre oğul, ruha göre oğul. Küçük bir çocuğa -'Oğlum, git bana sigara al', dediğinizde bu o çocuğun sizin oğlunuz olduğu manasına gelmez. Halbuki Grekçede oğul için sadece bir tek kelime vardır.' (İslam'ın Güleryüzü) Büyük ihtimal İncil'in Aramca aslında o kelime 'Allah'ın kulu' yani 'abdullah' manasına idi. Zaten Kur'an-ı Kerim'de abdullah kelimesi iki yerde geçer. Meryem Suresi'nin 30. ayetinde geçen Hz. İsa aleyhisselam hakkındadır. Cin Suresi'nin 19. ayetinde geçen ise Hz. Muhammed aleyhisselam hakkındadır. Mart 1997'de Avusturya'nın Almanya sınırında bir kayak merkezi olan Badfuş'ta görüştüğümüz Melekler Hareketi'nin kurucusu yaşlı papaza, Hz. İsa aleyhisselamın doğumu ile ilgili olarak: 'Kur'an-ı Kerim'de 'Derken doğum sancısı onu (Meryem'i) bir hurma ağacına dayanmaya zorladı. 'Ay dedi, n'olaydım, keşke bu iş başıma gelmeden öleydim, adı sanı unutulup gitmiş biri olaydım.' derken, ona alt taraftan şöyle seslendi: 'Sakın üzülme! dedi, Rabbin senin alt yanında bir su arkı meydana getirdi. Haydi, hurma dalını kendine doğru silkele, üzerine taze hurmalar dökülsün. Artık ye, iç, gözün aydın olsun eğer herhangi bir insana rastlarsan: -Ben Rahman'a oruç adamıştım de, o sebeple bugün hiç kimseyle konuşmayacağım.' (Meryem Suresi, 19/23-26) buyuruluyor. Bugün artık, hurmanın doğumu kolaylaştırma ve süt artırma özelliği, suyun ve su sesinin de doğumu kolaylaştırma ve anneyi rahatlatma vasfı ilmi ve tıbbi araştırmalarla tespit edilmiştir. Halbuki, bugün Amerika'da ve Avrupa ülkelerinde Hz. İsa'nın doğumunun bir hayvan ağılında veya koyunların kuzuların bulunduğu bir mağarada gerçekleştiğini ifade eden temsili maketlerle karşılaşıyoruz. Bu meselelerin aslı nedir?' dediğimde şöyle bir cevap vermişti: 'Kur'an'ın dediği doğrudur. Çünkü Hıristiyanlığın ilk yayıldığı bölgelerde insanlar, mağaradan çıkmış yarı ilah kabul edilen bir şeye inanıyorlardı. Bizimkiler, herhalde, İsa'nın doğuşunu da, eğer ona benzetirsek, insanlar daha kolay iman ederler diye böyle bir şey uydurmuş olabilirler.' demişti. Ayrıca Hıristiyanlıktan önce de bazı Avrupalılar, 'İnsanlar eğer günah işlemezlerse, ilahlaşırlar. Onun için günah işlemeleri lazımdır.' diye bir anlayışa sahiplerdi. Bu bakımdan doğuştan günahkar olma anlayışı da bu felsefeden Hıristiyanlığa karışmış olabilir. Çünkü gerçek Hıristiyanlık, Allah'tan geldiğinde İslamiyet'ti. Her çocuk da İslam fıtratı üzere doğar: Bu cevap onu düşündürmeye sevk etmişti.

Az ye(mek) ye!

Türkan A. Düzce
22 yaşında ilköğretim okulu mezunu bekâr bir kızım. Okuldan sonra Kur'an ilmiyle meşgul olmaya başladım. Ancak manevi olarak kendimi rahatlayıp hafiflemiş hissederken, kilo alarak ağırlaşmam beni mutsuz ediyor!

FOTOĞRAF: LEVENT GÜLER

Dr. Can
Sevgili hâfız kızım.. Neredeyse tüm medya diyet, zayıflama ve sağlıklı beslenme ile ilgili sürekli yayın yapıyor. Birçok kitap var bu konularda. Ben belki aynı şeylerle ilgili; ama söylemi farklı birkaç şey yazmak istiyorum: Öncelikle az ye Türkan kızım. Ya da çok enerji harca. Eğer çok çalışarak eritemiyorsan bari yakacağın kadar ye. "Külû veşrabû velâ tusrifû/Yiyiniz içiniz israf etmeyiniz" ne demek? Sadece ekmeği çöpe atmak değildir israf.

a) İhtiyaçtan fazlasını yemek de israftır.

b) Tokken yediğin zaman da israftır.

c) Hareketin kısıtlandığı için "gayret" azlığı olur.

d) Aşırı kilo ile mide, kalp, kan dolaşımı, ciğer, hormonlar, kaslar büyük bir yıpranma sürecine girer: "Hayatî" israf olur.

e) Şişmanlık başta diyabet, kalp, tansiyon vs. metabolik hastalıkları erken yaşta bedene davet eder.

f) İsrafın yanında bir yanıyla şükürsüzlük de ortaya çıkar! Çünkü her nimet kendi cinsinden şükür ister. Yediysen en az o kadar kalori harcayıp hizmet etmen gerekir. AYRICA, "Allah israf edenleri sevmez" (Kur'an).

Az ye Türkan kızım. Ölmezsin. Hz. Peygamber (sas)'in açlıktan oturarak namaz kıldığını, herkesin karnına bir taş bağlarken onun 2 taş bağladığını, Ebu Hüreyre'nin açlıktan defalarca bayıldığını, Hz. Aişe'nin (r. anha) evlerinde 2 ay ateş yanıp bir çorba pişmediğini, Hz. Ali'nin kışın yazlık elbiseyle aç dolaşıp kılıcını pazarda satılığa çıkardığını, Bediüzzaman merhumun bir kişinin "bir öğünde" yiyebildiği çok az miktardaki pirinci, sade yağı, şekeri, balı, günlerce yediği halde tüketemediğini hatırla. Eğer, tüm bu anlattıklarım sana "La Fonten"den masallar gibi geliyorsa o zaman ciddi depresyondasın demektir. Bir uzmana görünmen uygun olur. Benim için de oku hâfız kızım.

DR. CAN

Peksimet kıtırı

Zafer Kan Demir
Can abi. Ben yurtdışındaki "Türk kolejleri"nde öğretmen olmak için yanıp tutuşuyorum. Geçenlerde sizin AFRİKA ile ilgili yazınızı okudum. Bir de AYNA programındaki "MALİ"li gençlerin mehter marşı söylemeleri beni çılgına çevirdi. Türkçe öğretmeniyim. Güzel Türkçemizi o sabilere öğretmek aşkıyla geceleri uyuyamıyorum. Ancak bazı müşküllerim var, sizinle paylaşabilirsem çok sevineceğim. Zira içimde bazen dindiremediğim öfkelerim olabiliyor.

Dr. Can
Sevgili Zafer Kan Demir.. Önce bir yanlışlık eseri soyadını "Kan" ve "Demir" olarak ayırmışım. Sonra da "Bırak dağınık kalsın" deyip birleştiremedim. Umarım kanındaki demir ölçümü normal olup DEMİR EKSİKLİĞİ yoktur! Zira demir eksikliği seni halsiz, güçsüz yapacağı, dengelerini bozup depresyona yol açacağı gibi öfkeli bir hale de getirebilir. Yurtdışındaki Türk kolejlerinde çalışma isteğini takdir ettim. Yanıp tutuşmanı kıskandım. Dr. Can'ın Afrika yazısından sonra heyecanlanmana ise çok memnun oldum. "AYNA" programına gelince. Büyük bir beğeni, sevinç, gıpta ve gözyaşlarıyla izleyenlerden biriyim. 1990'ların başında sevgili Saim Orhan'ı işe alan kişi olarak o gün ajansımda ilk AYNA programını izleyince bu ülkeye böyle bir eser kazandırmaya vesile olduğum için çok heyecanlanmıştım. Bugün de aynı heyecanı içimde yaşıyorum.. Saim, "AYNA"sıyla bir okuldur ve AYNA Saim'in kalbinin AYNA'sıdır... Onun aynasında sadece görüntü, mânâ, mesaj değil aynı zamanda "SES" de vardır. Tıpkı hançeresinden (boğaz-gırtlak) çıkan o yürek delici, yanık sesi gibi. Evet, günde 5 ezanın ikisini üçünü Saim okurdu ve herkes işini gücünü bırakır, mefluç; ama duygu yüküyle lâl kesilip onu dinlerdi. Yıllarca her ezan sonrası vanası bozulmuş göz musluklarımı boşuna silmeye çalışarak "BİZİ AĞLATMAYA HAKKIN YOK SAİM" derdim.. Yıllar var ki kâh ben yurtdışında, kâh Ayna MALİ'de, kâh SOMALİ'de, görüşemiyoruz. (Gittiğin yerlerde mutluysan ve o billur sesinle Bilâl'lerin torunlarına inci tanesi gibi gözyaşı damlattırıyorsan yolun ve bahtın açık olsun Saim kardeşim.) Bizler AYNA'dan yansıyanlarla feyiz alıyoruz. Ee, sevgili Zafer, öfkeye gelince... Sana Peksimet Kıtırı yazısını armağan ediyorum:

Kızgın olduğunu biliyorum. Neden şunu deneyemeyesin? Ona bir mektup yaz. Bütün duygularını, öfkeni dök. Hayal kırıklıklarını anlat. Hiçbir şeyi gizleme. Sonra mektubu bir çekmeceye koy iki gün sonra oku. Hâlâ yollamak isteyecek misin? Ben, öfkenin ve peksimet kıtırının iki gün sonra yumuşadığını öğrendim. Sabırlar, sevgiler.

